

For patienter, der varigt mangler evnen til at give samtykke, bliver der nu rettet op på en længe eksisterende mangel i vores patientret. Der indføres nu regler, hvor nærmeste pårørende får kompetence til at give samtykke i patientens interesse og på patientens vegne. Findes ingen nærmeste pårørende, skal en anden neutral sundhedsperson give tilslutning til behandling, før den kan iværksættes.

Reglerne om livstestamenter er moderniseret, og sundhedspersoners pligt til at kontakte livstestamenteregistret er præciseret.

Tavshedspligt og adgang til at videregive helbredsoplysninger er et særlig følsomt område. Det er naturligtvis fundamentalt, at en patient har krav på sundhedspersonalets tavshed om fortrolige oplysninger. Som noget nyt lovfæstes denne regel, ligesom det som hovedregel slås fast, at oplysninger kun må videregives med patientens tilladelse, dog med den undtagelse, at oplysninger, som er nødvendige for et samlet behandlingsforløb, kan udveksles med andre sundhedspersoner, f.eks. andre sygehuse og patientens praktiserende læge.

Tiden tillader desværre ikke at kommentere alle områder i lovforslaget, men jeg mener, at vi med denne lov klart får styrket patienters retsstilling og ser frem til et fortsat positivt udvalgsarbejde. Socialdemokratiet kan varmt støtte forslaget.

Gyda Kongsted (V):

Lovforslaget om patienters retsstilling er på mange måder et godt forslag, der fokuserer på at sætte mennesket i centrum og ikke så meget systemet, hvilket Venstre selvfølgelig hilser meget velkommen.

Det, at det er blevet specificeret, at ingen sygebehandling som en hovedregel kan indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, hvad angår krav til og karakteren af information, må betragtes som et vigtigt skridt i den rigtige retning mod mennesket i centrum. Venstre vil i den forbindelse pege på, at et skriftligt samtykke ville være en fantastisk vinding, men dette nævnes ikke i lovforslaget. Ligeledes ville det være en vinding, at patienten i Danmark som i Sverige eventuelt kunne få tilført egne notater til journalen for at undgå senere misforståelser i et behandlingsforløb.

Venstre finder, at § 8, der omtaler de mindreårige, rejser nogle alvorlige problemer om, hvorvidt den unge rent faktisk opnår nogen frihed, såfremt den unge er barn i en Jehovafami-

lie, hvor forældrene må formodes at lægge et enormt menneskeligt pres på den unge, såfremt der skal tages stilling til blodtransfusion. Der lægges her en meget stor og tung byrde på den unges skuldre.

Venstre mener som helhed, at lovforslaget har så mange gode initiativer, at Venstre rent principielt kan støtte det, men samtidig skal Venstre pege på, at forslaget også indeholder mange principielle, men ubesvarede spørgsmål, der vil kræve en grundig udvalgsbehandling.

Henriette Kjær (KF):

Dette er jo en genfremsættelse, som vi næsten lige har haft første behandling af i sidste samling, men jeg vil alligevel trække de konservative synspunkter op én gang til for det nye Folketing.

I Det Konservative Folkeparti er vi tilfredse med, at patienternes retsstilling nu klart er blevet præciseret og samlet i en overskuelig lov. De patienter, vi møder i dag, er meget opmærksomme på den behandling, de får. De er interesseret i deres egen sygdom og ønsker derfor også klar information om, hvad man vil gøre ved dem og hvorfor. Derfor er det godt, at man i § 6 slår helt fast, at ingen behandling må indledes eller fortsættes uden patientens informerede samtykke, og at patienten på ethvert tidspunkt kan tilbagekalde sit samtykke.

Det er så vort håb, at man i praksis vil leve op til lovens bestemmelser og intentioner og give sig tid til at informere patienterne grundigt og under rolige forhold. Vi har hørt eksempler på, at patienter er blevet informeret om deres sygdom og viderebehandling på 6-mandsstuer, hvor alle de andre patienter kunne lytte med. Den slags bør ikke finde sted. Man har krav på en vis privathed, så patient og behandler opnår den fortrolighed, der er nødvendig, for at patienten kan føle sig tryk og derefter give sit samtykke. Det kunne vi måske ønske nærmere præciseret i loven.

For de patienter, der ikke selv kan give samtykke, kan de nærmeste pårørende eller værge give informeret samtykke, og det finder jeg er et godt og naturligt princip, som vi støtter.

Loven lægger op til, at patienter, der er fyldt 15 år, selv skal give informeret samtykke. Det er en meget svær problematik, for grundlæggende er det jo forældrene, der har ansvaret for deres børn, indtil de fylder 18 år. Jeg må derfor sige, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at vi opretholder forældrenes stilling som ansvarlige